

บทที่ ๕

ภาพรวมอุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติกในพื้นที่ศึกษา

ในบทนี้จะนำเสนอผลการศึกษาและผลวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาข้อมูลของอุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติกในจังหวัดเชียงใหม่ การนำเสนอผลการศึกษาจะเสนอจากลำดับที่ของหน่วยการผลิตที่ทำการศึกษา

5.1 สถานะการผลิตอุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติก

หน่วยการผลิตอุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติกในจังหวัดเชียงใหม่ กำหนดจะทำการศึกษาร่วม ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่ง กลุ่มโรงงานที่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุน จากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จำนวน ๖ หน่วย กลุ่มที่สอง กลุ่มโรงงานที่จดทะเบียนประกอบการกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด จำนวน ๑๓ หน่วย และกลุ่มที่สาม กลุ่มเจียระไนพลาสติกในครอบครัว จากการรวมข้อมูลทุกภูมิปេืองต้นพบว่ามีกลุ่มผลิตในพื้นที่อำเภอสันกำแพง อำเภออดคลองสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จึงทำการสำรวจเพื่อเป็นฐานข้อมูล

จากการออกสำรวจข้อมูลพบว่ากลุ่มแรกและกลุ่มที่สองมีการดำเนินการผลิตเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับด้านการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ แต่ไม่มีกระบวนการผลิตด้านการเจียระไนพลาสติก ทำการผลิตเครื่องประดับด้วยการสั่งซื้อพลาสติกเจียระไนสำเร็จตามที่ต้องการใช้ในการประกอบตัวเรือนเครื่องประดับ

หน่วยการผลิตในกลุ่มแรกที่ดำเนินการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับ จำนวนรวม ๔ หน่วยและพบว่าหน่วยการผลิตจำนวน ๒ หน่วยเลิกทำการผลิตแล้ว

หน่วยการผลิตในกลุ่มที่สองเป้าหมายรวม ๑๓ หน่วย พบร่วมกับหน่วยผลิตชั้นนำกับชื่อในกลุ่มแรก รวม ๓ หน่วย สำรวจพบว่าหน่วยการผลิตรวม ๒ หน่วยหยุดดำเนินการการผลิต และหน่วยการผลิตจำนวน ๓ หน่วยเลิกกิจการแล้ว ทั้งนี้ที่อยู่ของหน่วยการผลิตดังกล่าวพบว่าได้ถูกขายเป็นการดำเนินการกิจการอื่นเช่นบริษัทประกันภัยและบริษัทรักษาความปลอดภัย หน่วยการผลิตจำนวน ๒ หน่วยปิดบัญชีไม่ได้ทำการผลิตแต่เป็นร้านทำหน่ายเครื่องประดับ คงเหลือหน่วยการผลิตซึ่งทำการผลิตตัวเรือนเครื่องประดับเช่นเดิมกับกลุ่มแรกรวม ๓ หน่วย

ดังนั้นหน่วยการผลิตที่เก็บข้อมูลมาทำการศึกษามาจากกลุ่มที่สามซึ่งเป็นหน่วยการผลิตในครัวเรือนดำเนินการสำรวจได้ ๒๐ หน่วย จำแนกเป็นหน่วยการผลิตที่รับช่วงงานผลิตมาก

กรุงเทพ จำนวน 4 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 20 และหน่วยการผลิตที่รับช่วงงานผลิตในเชียงใหม่ จำนวน 16 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 80

ตารางที่ 5.1 ประเภทหน่วยการผลิต

หน่วยการผลิต		ผลการสำรวจ				
ประเภท	หน่วย	ปัจจิบัน	เดิมที่ก่อตั้ง	ท้าวเรือน	รายชื่อช้า	ร้านซ่อมบำรุง
ได้รับมาตรฐานส่งเสริมการลงทุน	6	-	2	4	-	-
จดทะเบียนดำเนินกิจกรรม อุดหนาทกรรม	13	2	3	3	3	2

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 5.2 แหล่งงานที่รับช่วง

แหล่งงานที่รับช่วง	จำนวน (หน่วย)	ร้อยละ
รับช่วงตรงจากกรุงเทพ	6	30
รับช่วงต่อจาก เชียงใหม่	14	70
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

5.2 สักษะของหน่วยการผลิต

หน่วยการผลิตในครัวเรือน ตั้งอยู่ในพื้นที่อ่าเภอสันกำแพง บริเวณตำบลตันเปา ตำบลสันกำแพง ตำบลปุ่คานและตำบลร่องวัวแดง และในพื้นที่อ่าเภอตอนบนเชียงใหม่ บริเวณตำบลสำราญราชภูร์ และตำบลแม่ข้อเงิน ซึ่งเป็นพื้นที่ติดต่อกันอ่าเภอสันกำแพง

หน่วยการผลิตทั้งหมดประกอบอาชีพเจษรำไนพลอยในครัวเรือนเป็นอาชีพหลัก และบางรายประกอบอาชีพเสริมด้วยการเลี้ยงเป็ด ไก่และไก่ชน ทำการเจษรำไนพลอยโดยใช้พื้นที่บริเวณที่อยู่อาศัยเป็นสถานที่ตั้งหน่วยการผลิต โดยไม่มีฐานแบบการจัดองค์กรกล่าวว่าคือเป็นหน่วยการผลิตขนาดเล็กจำนวนสมาชิก ระหว่าง 1-7 คน

การรวมกู้มเป็นหน่วยการผลิตแบ่งประเภทตามความสัมพันธ์ของบุคคลในกลุ่มการผลิต ได้ดังนี้ ดำเนินการผลิตคนเดียว รวม 2 หน่วย ทำการผลิตระหว่างสามีและภรรยา รวม 5 หน่วย ทำการผลิตร่วมกันระหว่างครอบครัวและญาติ ขนาด 3 คน รวม 3 หน่วย ทำการผลิตร่วมกันระหว่างครอบครัวและญาติ ขนาด 5 คน รวม 1 หน่วย ทำการผลิตร่วมกันระหว่างครอบครัวและลูกช้าง ขนาด 3 คน รวม 1 หน่วย ทำการผลิตร่วมกันระหว่างครอบครัวและลูกช้าง ขนาด 2 คน รวม 1 หน่วย ทำการผลิตร่วมกัน กับเพื่อน 3 คน รวม 2 หน่วย และทำการผลิตร่วมกันระหว่างครอบครัวและลูกช้างขนาด 7 คน รวม 1 หน่วย และทำการผลิตในฐานะเป็นลูกช้างในหน่วยผลิต รวม 1 หน่วย

ตารางที่ 5.3 ความสัมพันธ์ของบุคคลในหน่วยผลิตและจำนวนสมาชิก

รูปแบบความสัมพันธ์ ของบุคคล	จำนวนสมาชิก (คน)	หน่วยการผลิต (หน่วย)	ร้อยละ
เข้าของหน่วยการผลิต	1	2	10
ลูกช้าง	1	1	5
สามี – ภรรยา	2	5	25
พี่น้อง	2	1	5
ครอบครัว + ญาติ	3	3	15
ครอบครัว+ลูกช้าง	3	1	5
เพื่อน	3	2	10
ครอบครัว + ญาติ	5	1	5
ครอบครัว+ลูกช้าง	5	2	10
ครอบครัว+ลูกช้าง	7	2	10
รวม		20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หน่วยการผลิตในครัวเรือน 20 หน่วย ดำเนินการผลิตโดยรับช่วงงานผลอยเนื้ออ่อนมา
ถึงร่างไนที่หน่วยผลิตของตน โดยเฉลี่ยระยะเวลา 3.7 ปี หน่วยการผลิตที่รับช่วงการผลิตระยะเวลา
ต่ำสุดคือ 1 ปี และระยะเวลาสูงสุดคือ 11 ปี

ในช่วงระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2540 – 2542) มีการตั้งหน่วยการผลิตใหม่และรับช่วง
งานผลิตคิดเป็นร้อยละ 60 ของหน่วยการผลิตทั้งหมด ซ่างเจิรงไนผลอยในหน่วยการผลิตมีอายุ
ต่ำสุด 22 ปี อายุสูงสุด 48 ปี อายุโดยเฉลี่ย 33 ปี

ตารางที่ 5.4 ระยะเวลาการรับช่วงงานผลิตของหน่วยการผลิตในครัวเรือน

ระยะเวลา(ปี)	จำนวน หน่วยผลิต	ร้อยละ
1	6	30
2	5	25
3	1	5
4	1	5
6	4	20
7	1	5
9	1	5
11	1	5
รวม	20	100
ระยะเวลาเฉลี่ย(ปี)		

พื้นฐานการศึกษาพบว่า ร้อยละ 80 ชนการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป 4 , ป 6 , ป 7)
และการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ม 2 , ม 3) กิดเป็นร้อยละ 10 และชนการศึกษาระดับ ปวส.
คิดเป็นร้อยละ 10

ตารางที่ 5.5 พื้นฐานการศึกษาของช่างเจียร์ในพلوย

ชนิดการศึกษาชั้น	จำนวน (หน่วย)	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 4	2	10
ประถมศึกษาปีที่ 6	14	70
มัธยมศึกษาปีที่ 2	1	5
มัธยมศึกษาปีที่ 3	1	5
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	2	10
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ช่างเจียร์ในพلوยทั้ง 20 หน่วย มีประสบการณ์และเรียนรู้งานเจียร์ในพلوยด้วยการฝึกจากการทำงานเจียร์ในพلوยในสถานที่ทำการผลิตจริง ระยะเวลาในการเรียนรู้งานเจียร์จากการทำงานจะแตกต่างกันมากคือ ระยะเวลาห้องที่สุดคือ 6 ปี และระยะเวลาห้องมากที่สุดคือ 26 ปี ช่วงเวลาการเรียนรู้งานเจียร์ในพلوยของช่างเจียร์ในพلوยโดยเฉลี่ย คือ 15 ปี โดยมีประสบการณ์ด้านการเจียร์ในพلوยในช่วง 6 – 10 ปี จำนวน 3 หน่วย กิดเป็นร้อยละ 15 ประสบการณ์ด้านการเจียร์ในพلوยในช่วง 11 – 15 ปี จำนวน 9 หน่วย กิดเป็นร้อยละ 45 ประสบการณ์ด้านการเจียร์ในพلوยในช่วง 16 – 20 ปี จำนวน 3 หน่วย กิดเป็นร้อยละ 15 และประสบการณ์ด้านการเจียร์ในพلوยในช่วง 21 – 26 ปี จำนวน 4 หน่วย กิดเป็นร้อยละ 25

ตารางที่ 5.6 ประสบการณ์ด้านการเจียร์ในพلوยของช่างเจียร์ใน

ระยะเวลา (ปี)	จำนวน (หน่วย)	ร้อยละ
6-10	3	15
11-15	9	45
16-20	3	15
21-25	4	20
26	1	5
	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

การเรียนรู้งานด้านการเจียระไนพลาสติกของช่างเจียระไนพลาสติกทั้ง 20 คนว่ายังเรียนรู้งานเจียระไนโดยการฝึกหัดจากการทำงานจริง และข้าราชการหน่วยการผลิตหนึ่งเพื่อพัฒนาทักษะในงานแต่ละขั้นตอนของตน ดังนั้นการเรียนรู้จึงเป็นการเรียนจากการทำงานจริงต้องอาศัยการสังเกตุจากการทำงาน หรือขอเพื่อนร่วมงานในหน่วยการผลิตที่ตนไปทำงานช่วยสอนให้ จึงทำให้ระยะเวลาการเรียนรู้งานของแต่ละคนยาวนานและแตกต่างกัน

แหล่งที่เริ่มเรียนรู้งานเจียระไนพลาสติกเริ่มจากการสมัครทำงานในหน่วยการผลิตที่ กรุงเทพ จำนวน 9 คนวัย คิดเป็นร้อยละ 45 เริ่มเรียนรู้จากหน่วยการผลิตในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 11 คนวัย คิดเป็นร้อยละ 55

ตารางที่ 5.7 สถานที่เรียนรู้งานเจียระไนพลาสติก

สถานที่เรียนรู้งานเจียระไนพลาสติก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หน่วยการผลิตที่กรุงเทพ	9	45
หน่วยการผลิตที่เชียงใหม่	11	55
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หน่วยการผลิตทั้ง 20 คนวัยให้เหตุผลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเจียระไนพลาสติกเป็นอาชีพหลักกว่า เรียนรู้งานเจียระไนพลาสติกต่อจากโรงเรียน คิดว่ามีความรู้ในเรื่องงานเจียรดี มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเจียระไนพลาสติก มีครอบครัวและต้องการกลับบ้านอยู่ภูมิลำเนาเดิม ตลอดจนประกอบเป็นอาชีพสืบทอดจากญาติ และครอบครัว

ตารางที่ 5.8 แรงจูงใจในการประกอบอาชีพหลักการเจียระไนพลาสติก

แรงจูงใจที่ประกอบเป็นอาชีพหลัก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีความรู้ความสามารถด้านการเจียระไนพลาสติก	11	55
มีความรู้การเจียระไนพลาสติกและต้องการกลับภูมิลำเนา	3	15
มีความรู้การเจียระไนพลาสติกและมีเครื่องมืออุปกรณ์	1	5
มีความรู้การเจียระไนพลาสติกและมีครอบครัว	4	20
มีความรู้การเจียระไนพลาสติกและรับช่วงกิจการต่อจากญาติ	1	5
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

5.3 กระบวนการเจียรระในพลอย

เจียรระในพลอยประกายพลอยเนื้ออ่อนโดยรับช่วงงานพลอยมาผลิต ได้แก่ พลอยTOPAZ CITRINE PERIDOT AMETHYST เมื่อตัด แบ่งประกายงานที่รับช่วงเป็น 2 ประกาย ตามกรรมวิธีการผลิต คือ

ประกายที่ 1 เป็นงานพลอยที่บล็อกขนาดมากผู้ให้ช่วง ผู้รับช่วงจะรับพลอยไปทำการตัดเหลี่ยม และเจียรงาน หน่วยการผลิตในครัวเรือนส่วนใหญ่จะรับช่วงงานในลักษณะนี้ รวมทั้งสิ้นจำนวน 18 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 90

ประกายที่ 2 เป็นงานพลอยที่ไม่ได้บล็อกขนาด ผู้รับช่วงจะรับพลอยก้อนมาทำการผลิตกรบทูกชิ้นตอน คือ ตัดก้อนพลอย โกรนพลอย ตัดเหลี่ยม และเจียรงาน งานในลักษณะนี้ผู้รับช่วงผลิตจะทำการวัดขนาดพลอยทุกชิ้นตอนเพื่อให้คงเนื้อพลอยให้มากที่สุด เพื่อรักษาหนักของพลอย งานในกรณีนี้คิดรายได้ในการผลิตพลอยจากน้ำหนักของพลอยที่เจียรได้ ซึ่งจะสูงกว่าค่าใช้จ่ายพลอยบล็อก เนื่องจากจะได้ค่าใช้จ่ายในแต่ละชิ้นตอนการผลิตที่เพิ่มมากขึ้นนั่นเอง จากการสำรวจพบหน่วยการผลิตที่รับช่วงงานลักษณะนี้เพียง 2 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 10

ตารางที่ 5.9 กระบวนการเจียรระในพลอย	
พลอยบล็อก	พลอยเม็ด
1. คัดเลือกพลอย	1. คัดเลือกพลอย
2. ตัดไม้ทวน	2. ตัดโกรนรูปร่างพลอย
3. ตัดเหลี่ยมหน้าพลอย	3. ตัดไม้ทวน
4. เจียรงานด้านหน้าพลอย	4. ตัดเหลี่ยมหน้าพลอย
5. กลับพลอย	5. เจียรงานด้านหน้าพลอย
6. บันเอาระลಡออก	6. กลับพลอย
7. ตัดเหลี่ยมก้นพลอย	7. บันเอาระลດออก
8. เจียรงานด้านก้นพลอย	8. ตัดเหลี่ยมก้นพลอย
9. กลึงขอบ	9. เจียรงานด้านก้นพลอย
10. แกะออกจากไม้ทวน	10. กลึงขอบ
11. แซ่โค้ดไฟให้แซลแลกออก	11. แกะออกจากไม้ทวน
12. ล้างน้ำเปล่า	12. แซ่โค้ดไฟให้แซลแลกออก
13. บรรจุถุง	13. ล้างน้ำเปล่า
	14. บรรจุถุง

ตารางที่ 5.10 ประเภทงานพลอยที่รับช่วงผลิต

งานพลอยที่รับช่วงผลิต	จำนวน หน่วย	ร้อยละ
พลอยบล็อกขนาด	18	90
พลอยก้อน	2	10
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

พลอยเนื้ออ่อน ที่รับช่วงมาเจียระไนมีรูปทรงและขนาดหลากหลาย รูปทรงที่หน่วยการผลิตในครัวเรือนรับช่วงมาทำการผลิตมากที่สุด ได้แก่ รูปกลม ขนาดของพลอยมีหลากหลาย คือ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 , 2.5 , 3 , 3.5 และ 4 มิลลิเมตร กิตเป็นร้อยละ 80 ของหน่วยการผลิตทั้ง 20 หน่วย รองลงมาคือพลอยรูป มาคี ขนาดที่พบคือขนาด 4×2 มิลลิเมตร กิตเป็นร้อยละ 10 หน่วยการผลิตที่ทำการผลิตพลอยรูป สีเหลือง ขนาด 6×3 มิลลิเมตร กิตเป็นร้อยละ 5 และ หน่วยการผลิตทำการผลิตพลอยรูป ไช่ ขนาดที่พบคือ 3 มิลลิเมตร กิตเป็นร้อยละ 5

ตารางที่ 5.11 รูปทรงและขนาดพลอยที่รับช่วงการผลิต

รูปทรงพลอย	ขนาดพลอย (ม.ม.)	จำนวน หน่วยผลิต	ร้อยละ
กลม	2	1	5
	2.5	3	15
	3	9	45
	3.5	2	10
	4	1	5
มาคี	4×2	2	10
สีเหลือง	6×3	1	5
ไช่	3	1	5
รวม		20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หน่วยการผลิตในครัวเรือนที่มีความสามารถเจียระไนพลอยทุกรูปทรง จำนวนรวม 8 หน่วย กิตเป็นร้อยละ 40 และหน่วยการผลิตที่สามารถเจียระไนพลอยเฉพาะบางรูปทรงเท่านั้น มีจำนวนรวม 12 หน่วย กิตเป็นร้อยละ 60

ตารางที่ 5.12 ความสามารถในการเขียร์ในพอลอย

ความสามารถในการเขียร์ในพอลอย	จำนวน พนักงาน	ร้อยละ
พโลยทุกรูปทรง	12	60
พโลยบางรูปทรง (เช่น กลม ไข่)	8	40
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หน่วยการผลิตในครัวเรือนไม่มีระบบการบริหารขั้นตอนการหันรับผลิต การติดต่อรับงานเป็นการท่าความตกลงระหว่างผู้ให้ช่วงงานกับหน่วยการผลิตที่รับช่วงงานซึ่งจะรักษาข้อตกลงและกันมา ก่อน ปริมาณงานที่จะรับช่วงงานตามความสามารถในการเขียร์ในต่อวันของหน่วยการผลิต เช่น 500 เม็ด ต่อ 3 วันเป็นต้น

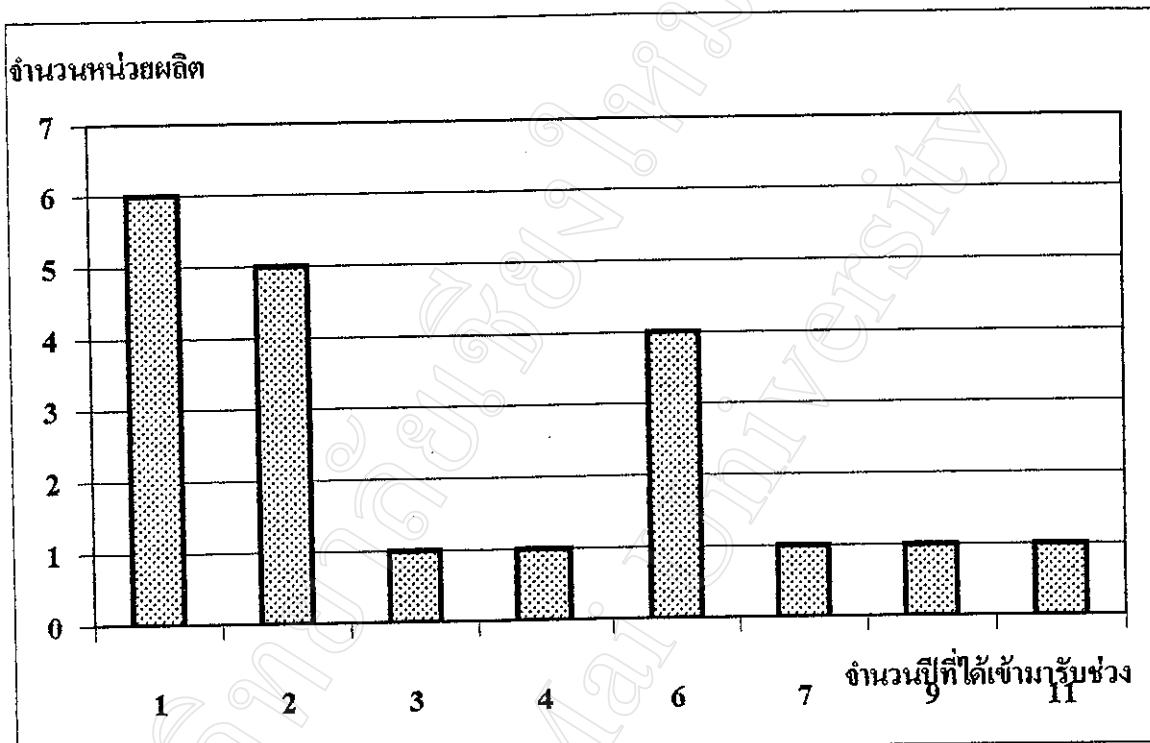
ผู้รับช่วงงานอาจจะเลือกรับงานเฉพาะรูปทรงที่ตนเองดัดในช่วงที่มีปริมาณงานให้ช่วงมาก ดังนั้นหากในช่วง ได้มีงานเฉพาะบางรูปแบบ ผู้ที่ไม่สามารถเขียร์งานรูปทรงนั้นอาจจะรอรับงานชุด ต่อไป ทั้งนี้แหล่งให้ช่วงงานมีงานให้ช่วงสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

งานที่หน่วยการผลิตรับช่วงผลิตนั้น ผู้ให้ช่วงจะจ่ายผลอยเนื้ออ่อนประเภทต่างๆ ที่บล็อก ขนาดมาตรฐานโดยผู้ให้ช่วงจะขอพโลย จำนวนเม็ดงานที่จะรับ โดยนับเม็ดงานและวัสดุสิ้นเปลืองที่ผู้รับช่วงงานต้องการเบิก และลงรายการวัสดุสิ้นเปลืองไว้เพื่อหักค่าวัสดุสิ้นเปลืองจากยอดรายได้แต่ละเดือน เดือนละครั้งทุกเดือนคือน

ในการรับงาน ผู้รับช่วงจะนำงานที่รับไปเขียร์ครั้งก่อนมาส่งและรับงานใหม่กลับไปทำการ เลี่ยร์ต่อ กรณีมีงานค่วนที่ส่งมาจากบริษัทกรุงเทพ ผู้ให้ช่วงงานต่อในจังหวัดเชียงใหม่จะนำงานไป ส่งให้หน่วยการผลิตตามหมู่บ้านต่าง ๆ ด้วย

หน่วยการผลิตในครัวเรือนมีความพอดีกับการรับช่วงงานผลิต โดยให้เหตุผลว่าไม่ต้องลงทุนซื้อพโลย มีงานให้ทำต่อเนื่อง วัสดุสิ้นเปลืองเบิกได้จากผู้ให้ช่วงโดยหักค่าวัสดุจากรายได้ในแต่ละเดือน การจ่ายเงินรายได้จ่ายทุกเดือนและตรงเวลา สม่ำเสมอ และสามารถขอเบิกล่วงหน้า จากยอดรายได้ของตนได้ หน่วยการผลิตทั้ง 20 หน่วย มีปริมาณงานผลิตเต็มกำลังการผลิต ช่วงระยะเวลาในการรับช่วงงานโดยเฉลี่ย 4 ปี

รูปที่ 5.1 ช่วงเวลาการรับช่วงงานเดียร์ในพโลย

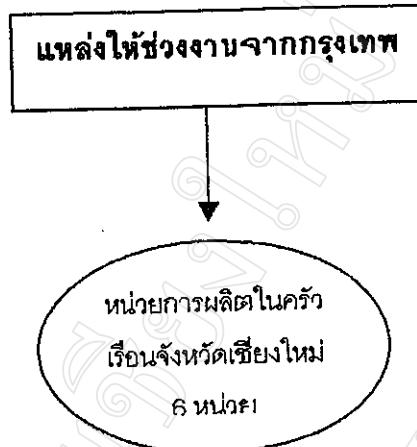

5.4 การรับช่วงการผลิต

พโลยที่หน่วยการผลิตในครัวเรือนทำการผลิตทั้ง 20 หน่วย รับช่วงงานผลิตงานผลอยจากกรุงเทพ โดยแหล่งที่ให้ช่วงงานในกรุงเทพจะให้ช่วงงานเฉพาะช่างเบียร์ในพโลยที่ตนรู้จักหรือเคยผ่านการทำงานจากโรงงานมาก่อน แหล่งให้ช่วงงานของหน่วยการผลิตที่ทำการศึกษาจะเป็นบริษัทตั้งอยู่ที่กรุงเทพ นอกจากนี้มีคุณกลางรับช่วงงานจากบริษัทที่ให้ช่วงงานจากกรุงเทพมาให้ช่วงงานต่อในจังหวัดเชียงใหม่

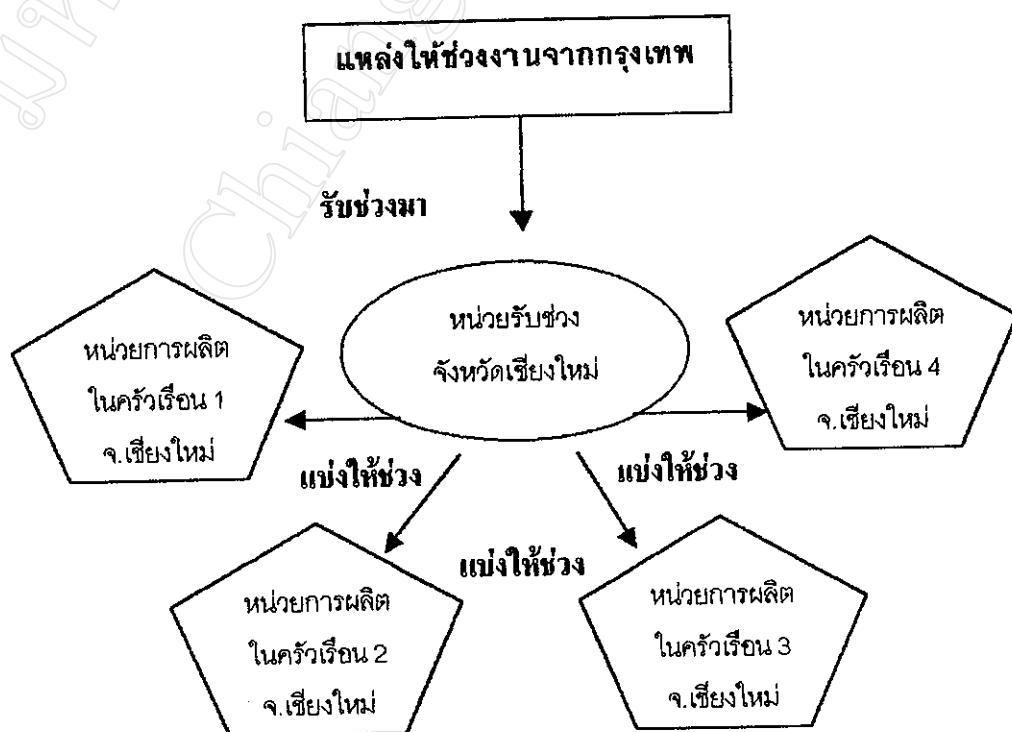
หน่วยการผลิตในจังหวัดเชียงใหม่ที่รับช่วงงานตรงจากกรุงเทพ จำนวน 6 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 30 รับช่วงงานมาทำการผลิตในหน่วยของตน และมีเพียง 2 หน่วยใน 6 หน่วย แบ่งงานที่รับช่วงมาให้ช่วงต่อ กับ สมาชิกในกลุ่มของตนในจังหวัดเชียงใหม่ รวม 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 70 เป็นการให้ช่วงต่ออีกหกหนึ่ง

รูปที่ 5.2 การรับซ่วงงานโดยตรงจากครุยเทพ

คณกลางให้ซ่วงงานในจังหวัดเชียงใหม่ 1 หน่วย เดือน(ปี 2539) ทำการผลิตโดยข้างซ่างเพียงในพื้นที่ประมาณ 20 คน มาทำงานที่หน่วยการผลิตของตน แต่ปัจจุบันแลกผลิตเนื่องจากปัญหาด้านการเรียกเก็บภาษีรายได้บำรุงท้องที่ของหน่วยงานในพื้นที่ จึงปรับเปลี่ยนจากทำการผลิตมาเป็นคนกลางรับซ่วงงานจากครุยเทพและให้ซ่วงกับสมาชิกที่เคยทำการผลิตกับตนรับซ่วงงานไปทำการผลิตในครัวเรือนแทน

รูปที่ 5.3 การรับซ่วงงานต่อจากผู้รับซ่วงมาจากครุยเทพ

แหล่งให้ช่วงงานในจังหวัดเชียงใหม่ทั้ง 2 หน่วย จะรับช่วงงานมาจากกรุงเทพ แล้วแบ่งให้ช่วงแก่หน่วยการผลิตในครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่อีกต่อหนึ่ง โดยผู้แบ่งให้ช่วงทั้งสองหน่วยจะหักเปอร์เซ็นต์ค่าให้ช่วงงานจากรายได้ของผู้รับช่วง เนื่องจากแหล่งให้ช่วงงานจากกรุงเทพจะให้ราคาค่าใช้จ่ายต่อเม็ดสูงกว่าราคาก่อสร้างที่หน่วยการผลิตในครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ได้รับ เช่นรับช่วงงานจากกรุงเทพราคายกตื้อเม็ด แม่คัดละ 3 บาท เมื่อจ่ายให้ผู้รับช่วงจะตกลงราคายกตื้อเม็ด เนคคละ 2.25 บาท นั่นคือผู้ให้ช่วงในการยืนทักษะ 25 % และกรณีของคนกลางที่ให้ช่วงงานที่รับช่วงงานมาจากกรุงเทพ จะตกลงกับผู้รับช่วงข้อหัก 10 % จากจำนวนเม็ดพลาสติกที่เจียรลัง ซึ่งราคาค่าใช้จ่ายในกรณีนี้ราคายกตื้อเม็ดเนคคละ 2.25 บาท เท่ากัน

ผู้รับช่วงงานจากกรุงเทพมาแบ่งให้ช่วงแก่หน่วยการผลิตในครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ จะแบ่งให้ช่วงเฉพาะหน่วยผลิตในกลุ่มของตนซึ่งแยกข้ามไปตั้งหน่วยผลิตในครัวเรือนพื้นที่ใกล้เคียงซึ่งเดียวกับแหล่งให้ช่วงงานจากกรุงเทพ โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากจะตัดฟิล์มเมียร์ในพลาสติกได้ตามคุณภาพงานเข้าเดียวกับที่ตนทำอยู่ จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพงานที่จะรวมรวมส่งบรรจุภัณฑ์ให้ช่วงที่กรุงเทพ

หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานจากกรุงเทพหน่วยอื่นซึ่งไม่แบ่งให้ช่วงแก่หน่วยการผลิตในจังหวัดเชียงใหม่ ให้เหตุผลว่าเนื่องจากต้องควบคุมคุณภาพงานให้ได้ตามมาตรฐานที่รับช่วงมา จึงไม่แบ่งให้ช่วง เพราะจะประสบปัญหางานไม่ได้ตามคุณภาพที่กำหนด ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพงานที่รับช่วงมาผลิตได้

หน่วยการผลิตในครัวเรือนทั้ง 20 หน่วย รับช่วงงานเจียร์ในพลาสติกแหล่งให้ช่วงเพียงแหล่งเดียว คิดเป็นร้อยละ 100 โดยให้เหตุผลข้อดีของการรับช่วงงานจากแหล่งเดียวว่าเป็นแหล่งที่มีงานให้ช่วงต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ให้ช่วงงานในปริมาณที่ต้องการ งานที่ให้ช่วงในขนาดและรูปแบบที่ตนมีความถนัด ไม่ต้องลงทุนซื้อพลาสติก สามารถเบิกวัสดุสิ้นเปลืองจากผู้ให้ช่วงงานมาทำ การผลิตโดยหักค่าวัสดุคงกำไรได้ที่เจียร์ในพลาสติกส่วนตัว ผู้ให้ช่วงให้ความช่วยเหลือด้านเครื่องมืออุปกรณ์ (หน่วยการผลิตจำนวน 6 หน่วย) สามารถเบิกรายได้ล่วงหน้าได้ และไม่มีปัญหาการจ่ายค่าใช้จ่าย โดยจ่ายเป็นเงินสดทุกต้นเดือนคือต้นละครึ่ง และพนพี่บิ๊ก 1 หน่วย ที่ผู้ให้ช่วงจ่ายค่าใช้จ่ายทุก ๆ 15 วัน นอกจากนี้หักที่เลือกรับจากแหล่งที่รับอยู่ในปัจจุบันเพรระให้ราคาค่าใช้จ่ายสูงกว่าแหล่งอื่นและเหตุผลที่หน่วยการผลิตจะรับช่วงงานจากแหล่งเดียวเนื่องจากไม่ทราบแหล่งที่ให้ช่วงงานแหล่งอื่น ๆ ประกอบกับจำนวนแหล่งให้ช่วงงานในจังหวัดเชียงใหม่แก่หน่วยการผลิตในครัวเรือนไม่มาก และผู้รับช่วงการผลิตที่ผู้ให้ช่วงงานให้ความสนใจสนับสนุนด้านเครื่องมืออุปกรณ์ ผู้ให้ช่วงไม่มีข้อมูลให้รับงานจากแหล่งอื่นมาเจียร์

ตารางที่ 5.13 เหตุผลการรับช่วงงานจากแหล่งเดียว

ข้อดีของการรับช่วงแหล่งเดียว	จำนวน หน่วยผลิต	ร้อยละ
มีงานต่อเนื่อง	8	40
การเงินคล่องตัวและมีงานต่อเนื่อง	1	5
จ่ายเงินตรงเวลา	1	5
ให้คืนเครื่องมืออุปกรณ์	1	5
การเงินคล่องตัว เป็นกันผ่านไปได้ล่วงหน้าได้	2	10
งานต่อเนื่องและเบิกวัสดุสิ้นเปลืองโดยหักจากยอดรายได้	2	10
งานต่อเนื่อง ไม่ต้องลงทุนซื้อผลอย	3	15
งานต่อเนื่องและรูปทรงที่ทนนัด	1	5
ไม่ต้องลงทุนซื้อผลอยและวัสดุสิ้นเปลือง	1	5
ที่มา : จากการสำรวจ		

5.5 ปัจจัยการผลิต

5.5.1 เครื่องมืออุปกรณ์

เนื่องจากหน่วยการผลิตในครัวเรือนทำการเจียระไนผลอยเนื้ออ่อน ส่วนใหญ่จะใช้จักรเจียระไนทองแดงในการเจียร ซึ่งรายการเครื่องมือจะประกอบด้วย จักรทองแดงตัดเหล็ก จักรทองแดงตัดเหล็ก จักรเหล็กกลึงริม มองเตอร์ แแกนล้อไม้ แพนแต่งผลอย ลูกกลิ้งอัดเพชร(เครื่องอัดเพชรจักรทองแดง) เครื่องบล็อก เครื่องตัดโกรน (สองรายการสุดท้ายใช้กับหน่วยการผลิตที่รับงานผลอยก้อนมากทำการเจียระไน)

รายการอุปกรณ์ประกอบด้วย ไม้ทวน ตะเกียง ปากศีบ หกเหลี่ยม แปดเหลี่ยม สิบเหลี่ยม เหล็กกดหน้ากระดาษ เหล็กกดหัวเพชร มีลนาพิกา ช้อนตักผลอย เป็นต้น

หน่วยการผลิตในครัวเรือนที่รับช่วงงานผลอยบล็อกมาทำการผลิต จะต้องมีเครื่องมืออย่างน้อย กีอ จักรทองแดงตัดเหล็ก จักรทองแดงขัดเงา (1 ตัว ทำการเจียรได้ 2 คน) มองเตอร์ และแพนแต่งผลอยจักรเจียระไนผลอยจะมีอยุการใช้งานนาน อาชญาการใช้งานของจักรเจียระไนจะจืดอยู่กับแผ่นทองแดง (ajanเจียร) ที่ใช้ในการเจียร ซึ่งเมื่อใช้งานเป็นเวลานานแผ่นทองแดงจะบางลง จ่ายค่าการแตกหักขณะทำการเจียร ต้องซื้อแผ่นทองแดงมาเปลี่ยนใหม่

หน่วยการผลิตในครัวเรือนซึ่อเครื่องมืออุปกรณ์ใหม่เป็นของตนเอง จำนวน 6 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 30 และซื้อเครื่องมือมีอสังหาริมทรัพย์ที่เลิกประกอบการ จำนวน 9 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 45 นอกจากนี้หน่วยการผลิตในครัวเรือนจำนวน 5 หน่วยเป็นร้อยละ 25 ยืมเครื่องมือจากผู้ให้ช่วงงาน

หน่วยการผลิตที่ซื้อเครื่องมือใหม่จะซื้อในช่วงปี 2527 - 2531 - 2531 รวม 3 หน่วย และซื้อเครื่องใหม่ในปี 2533 - 2536 - 2538 รวม 3 หน่วย โดยซื้อจากกรุงเทพจำนวน 4 หน่วย และซื้อที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2 หน่วย

หน่วยการผลิตที่ซื้อเครื่องมือสองจะซื้อเครื่องในช่วงปี 2536 รวม 2 หน่วย ในช่วงปี 2539 รวม 2 หน่วย ในช่วงปี 2540 รวม 2 หน่วย ในช่วงปี 2541 รวม 2 หน่วยและในช่วงปี 2542 รวม 1 หน่วย

ตารางที่ 5.14 ที่มาของเครื่องมือ

ที่มา	จำนวน (หน่วย)	ร้อยละ
ซื้อเครื่องใหม่	6	30
ซื้อเครื่องมือสอง	9	45
ยืมเครื่องมือจากผู้ให้ช่วงงาน	5	25
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

5.5.2 ถ้าวัสดุสิ้นเปลือง วัสดุสิ้นเปลืองที่ใช้ในการเจียรระปันผลอย่างมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ระหว่างหน่วยการผลิต 2 หน่วยที่รับช่วงงานจากกรุงเทพฯ แบ่งให้ช่วงแก่นหน่วยการผลิตในจังหวัดเชียงใหม่ คือราคา หลอดละ 120 บาท (บริษัทเจ้านาย 1 หลอดใหญ่ 1,200 บาท = 10 หลอดเล็ก) และราคานะบ่เจ้านายเป็นหลอดเล็ก ราคาหลอดละ 145 บาท

ราคาวัสดุสิ้นเปลืองโดยเฉลี่ยที่ใช้ในการเจียรระปันผลอย่างมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ระหว่างหน่วยการผลิต 2 หน่วยที่รับช่วงงานจากกรุงเทพฯ แบ่งให้ช่วงแก่นหน่วยการผลิตในจังหวัดเชียงใหม่ คือราคา หลอดละ 120 บาท (บริษัทเจ้านาย 1 หลอดใหญ่ 1,200 บาท = 10 หลอดเล็ก) และราคานะบ่เจ้านายเป็นหลอดเล็ก ราคาหลอดละ 145 บาท

ปริมาณผลอยที่แต่ละหน่วยการผลิตทำการผลิต มีความสัมพันธ์กับปริมาณวัสดุสิ้นเปลืองที่ใช้ในการผลิต กล่าวคือ หากปริมาณงานเจียรระปันผลอยมีจำนวนมากจะใช้วัสดุสิ้นเปลืองเพิ่มมากขึ้นไปต่อไป

ตารางที่ 5.15 รายการวัสดุสิ้นเปลืองและราคาจากกิจการสัมภាយ

ที่	หน่วยการวัสดุสิ้นเปลือง	หน่วย	ราคาต่อหน่วย (บาท)
1	ผงเพชร	หลอดเล็ก	120 ,145
2	เพชรอัดขักร	กรัม	40
3	แซลแลค	แผ่น	20,24
4	โซดาไฟ	กิโลกรัม	35
5	น้ำมันก้าด	ขวด	18
6	แอลกอฮอล์	ขวด	15
7	น้ำมันมะกอก	ขวด	28
8	น้ำมันพีช	ขวดเล็ก	18
9	ถ่ายพานพลาสติก	เมตร	10
10	ถ่ายพานหนัง	เมตร	55
11	ถุงพลาสติก	ห่อ (100 ถุง)	8

5.5.3 ค่าไฟฟ้า ไฟฟ้านี้เป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตเพื่อรักษาระบบไฟในพลาสติก สำหรับการหยุนนมอเตอร์ซึ่งใช้ไฟฟ้า ดังนั้นในวันใดที่เกิดเหตุขัดข้องค่าน้ำกระแสไฟ จะมีผลกระทบคือต้องหยุดการเจียร์ในพลาสติก แต่หน่วยการผลิตในครัวเรือนไม่คิดว่าการเกิดเหตุเกี่ยวกับกระแสไฟฟ้าตามที่กล่าวมาเป็นปัญหา เพราะจะเกิดเหตุขัดข้องนานๆ ครั้ง เช่นหม้อแปลงระเบิด เป็นต้น

อัตราการใช้ไฟของแต่ละหน่วยการผลิตจะแตกต่างกันตามปริมาณเครื่องมืออุปกรณ์และความขาวนานในการใช้งานเครื่องมืออุปกรณ์ นอกจากนี้ขึ้นอยู่กับต่างในการใช้งานอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ ภายในแต่ละหน่วยผลิตด้วย เพาะอัตราการใช้ไฟหรือค่าไฟฟ้าที่เก็บข้อมูลต่อเดือนมานั้น จะเป็นค่าไฟฟ้าที่ทำการเจียร์ในพลาสติกและใช้งานเครื่องไฟฟ้าในหน่วยผลิตด้วย

อัตราค่าไฟฟ้าที่ต่ำสุดเท่ากับ 150 บาทต่อเดือน เป็นหน่วยผลิตที่มีช่างเจียร์ในรวม 2 คน และอัตราค่าไฟฟ้าสูงสุดคือ 1,200 บาทต่อเดือน เป็นหน่วยผลิตที่มีช่างเจียร์ในพลาสติกในรวม 5 คน

5.5.4 ค่าขนส่ง การรับส่งงานพลาสติกของหน่วยการผลิตจำแนกค่าใช้จ่ายได้เป็น 3 ประเภท คือ ค่าส่งทางไปรษณีย์ ค่าส่งทางรถทัวร์ และค่าส่งพลาสติกด้วยตนเอง ซึ่งคิดจากค่าใช้จ่ายในการเติมน้ำมันรถ

หน่วยการผลิต ที่ใช้บริการรับส่งงานด้วยตนเอง จำนวน 13 หน่วย จะมีต้นทุนค่าขนส่งเป็นค่าน้ำมันรถขักรายานยนต์ เฉลี่ยเดือนละ 78 บาท

หน่วยการผลิต ที่ใช้บริการรับส่งงานทางไปรษณีย์ จำนวน 5 หน่วย จะมีต้นทุนค่าขนส่งเฉลี่ยเดือนละ 176 บาท

หน่วยการผลิต ที่ใช้บริการรับส่งงานทางรถทัวร์ จำนวน 1 หน่วย จะมีต้นทุนค่าขนส่งเฉลี่ยเดือนละ 300 บาท หรือ 50 บาทต่อครั้ง

ตารางที่ 5.16 ต้นทุนการรับส่งพัสดุอย่างเดือน

หน่วยผลิตที่	ต้นทุนค่าน้ำมันรถ	ต้นทุนค่าส่งพัสดุไปรษณีย์	ต้นทุนค่าส่งของทางรถทัวร์
1	80	160	300
2	50	300	
3	40	240	
4	50	60	
5	50	120	
6	100		
7	100		
8	100		
9	100		
10	100		
11	100		
12	100		
13	50		
รวม	1020	880	300
เฉลี่ย	78	176	300

ที่มา : จากการสำรวจ

หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานผลิตในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้รับช่วงจะมารับและส่งงานตัวบทเอง คิดเป็นร้อยละ 65 นอกจากนี้หน่วยการผลิตที่เป็นญาติกันจะช่วยรับฝากส่งและรับงานให้กัน และกันตัวยศคิดเป็นร้อยละ 5 เนื่องจากหน่วยการผลิตในครัวเรือนตั้งหน่วยผลิตในหมู่บ้านใกล้เคียง กันระหว่างทางไม่เกิน 10 กิโลเมตรหากที่ตั้งของผู้ให้ช่วง

หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานเจียระไนพลาสติกโดยตรงจากบริษัทกรุงเทพ นิมิใช้บริการทางไปรษณีย์ คิดเป็นร้อยละ 25 โดยขั้นส่งเป็นพัสดุภัยมีค่าใช้จ่ายประมาณ 30 บาทต่อกล่อง (กล่องไปรษณีย์ภัยที่ขนาดราคาจำหน่ายกอล่องละ 10 บาท) ความถี่ในการส่งงานอาทิตย์ละครึ่ง หรือเดือนละ 4 ครั้ง การใช้บริการส่งงานด้วยวิธีนี้ไม่พบว่าพัสดุภัยสูญหาย และผู้ให้ช่วงงานจากกรุงเทพ จะส่งงานมาทางไปรษณีย์ เช่นกัน

หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานเจียระไนพลาสติกโดยตรงจากบริษัทกรุงเทพ กรณีรับงานค่วนจะส่งงานทางรถหัวร์คิดเป็นร้อยละ 5 อนึ่งหน่วยการผลิตที่รับงานทางไปรษณีย์บางครั้งจะใช้บริการส่งทางรถหัวร์ด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากการณิรันอาทิตย์ที่ทำการไปรษณีย์ปิดทำการ การส่งงานโดยรถหัวร์พบว่าบางครั้งมีการสูญหายและบริษัทรถหัวร์ชดใช้ค่าเสียหายเพียง 300 บาทต่อกล่อง

ตารางที่ 5.17 การรับ - ส่งงานโดย

การรับส่งงานโดยทาง	จำนวน(หน่วย)	ร้อยละ
รับส่งตัวบทเอง	13	65
ทางไปรษณีย์	5	25
ทางรถหัวร์	1	5
ฝากญาติ	1	5
รวม	20	100

หมาย : จากรากฐานสำรวจ

ความถี่ในการรับส่งงานของหน่วยการผลิตแต่ละหน่วยประมาณ 3 วันครึ่ง หรือ 10 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 55 รับส่งงาน 15 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 15 รับส่งงาน 6 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 5 รับส่งงาน 4 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 15 และรับส่งงาน 2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 5

ตารางที่ 5.18 ความถี่ในการรับส่งงานคือเดือน

ความตื้นในการรับส่งงาน ครั้ง/เดือน	จำนวนหน่วยผลิต	ร้อยละ
15	3	15
10	11	55
6	1	5
4	3	15
2	2	10

ที่มา : งานการสำรวจ

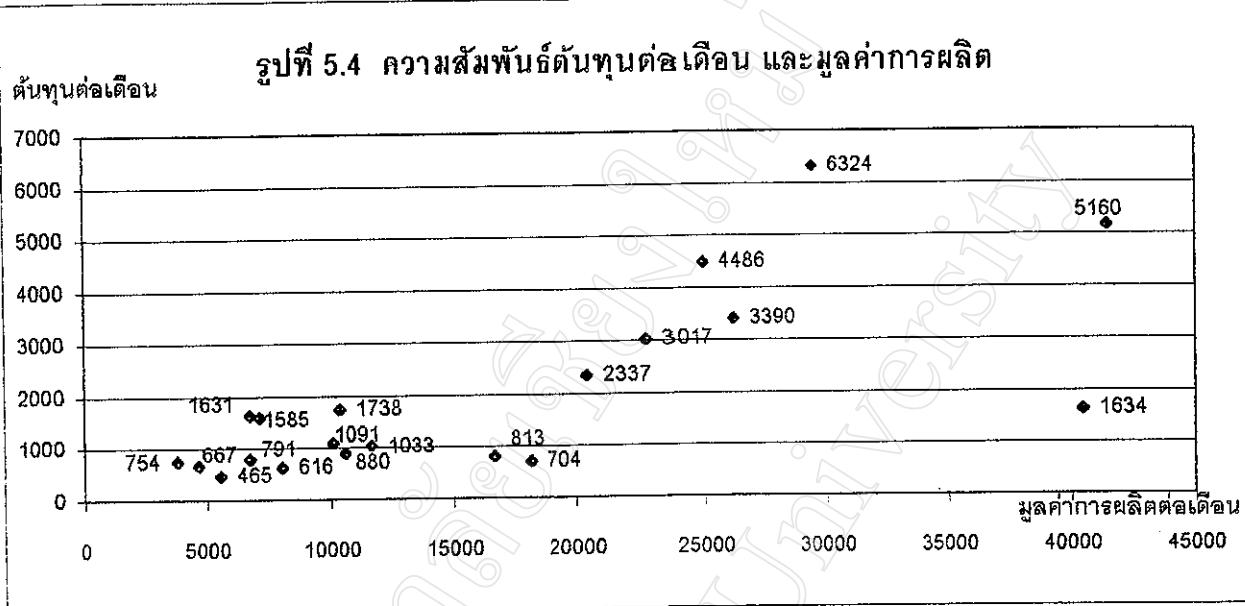
5.6 ต้นทุนของหน่วยการผลิต

องค์ประกอบในการคำนวณต้นทุนการผลิตของหน่วยการผลิตในครัวเรือนทั้ง 20 หน่วยได้พิจารณาจากองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ ค่าวัสดุคืนเปลือง ค่าไฟฟ้า และค่าขนส่ง

สืบเนื่องจากการเจียระไนพลดอยมีความหลากหลายในด้านต่าง ๆ คือ ประเภทของพลดอย
เนื้ออ่อนที่มีหลาຍชนิด ขนาดของพลดอย และรูปทรงของพลดอย ซึ่งหน่วยการผลิตมีความสามารถ
เจียระไนพลดอยได้หลากหลายตามที่จำแนกข้างต้น ดังนั้นในการคำนวณต้นทุนการผลิตของแต่ละ
หน่วยการผลิตจะใช้ข้อมูลตามประเภทของพลดอย ขนาด และรูปทรง ที่กำลังทำการเจียระไนวัน^{สัมภายณ์}

ข้อมูลจากแต่ละหน่วยการผลิตเมื่อนำมารวบกันจะได้ผลรวมต้นทุนการผลิตของพลาสติกที่หลากหลาย และในการคำนวณต้นทุนการผลิตของหน่วยการผลิตในครอบครัวไม่รวมค่าแรงงานในการผลิต เพราะค่าแรงงานของช่างแต่ละคนจะได้รับตามราคาก่อสร้าง เมื่อหักต้นทุนแล้วจะเป็นรายได้ (กำไร) รวมก้าวจากการดำเนินการของช่างแต่ละคนด้วย

ด้านทุนการผลิตของหน่วยการผลิตในครัวเรือน รูปที่ 5.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนต่อเดือนกับมูลค่าการผลิตของแต่ละหน่วยการผลิตรวม 20 หน่วย พบว่า ณ ขนาดการผลิตที่ระดับมูลค่าการผลิตไม่เกิน 20,000 บาท จะมีต้นทุนการผลิตต่ำกว่า 2,000 บาท และขนาดการผลิตที่มีมูลค่าการผลิตที่มากกว่านี้จะมีต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นกว่า 2,000 บาท

5.7 ค่าความเสี่ยงหรือปริมาณการสูญเสียของเม็ดพลาสติก

หน่วยการผลิตในครัวเรือน ทั้ง 20 หน่วยมีสัดส่วนการสูญเสียแตกต่างกันมาก ตัวเลขการสูญเสียได้มาจากการประเมินของแต่ละหน่วยว่าหน่วยการผลิตของตนมีการสูญเสียเท่าใด โดยวัดจากปริมาณเม็ดพลาสติกต่อวัน การสูญเสียที่ประเมินสูงสุดคือ ร้อยละ 30 การสูญเสียของพลาสติกที่เจียระไนแล้วเกิดขึ้นจาก 2 กรณี กือ

กรณีที่ 1 วัตถุดับเม็ดพลาสติกที่รับไม่ได้คุณภาพ เช่นบีนแบก เป็นห้อง กรณีนี้ห่างเจียระไนพลาสติกลดการสูญเสียของพลาสติกที่ทำการเจียระไนแล้วได้โดยทำการคัดคุณภาพเม็ดพลาสติกคืนผู้ให้ซึ่งก่อนทำการเจียร ซึ่งเม็ดพลาสติกคืนจะไม่นำมาคิดเป็นพลาสติกที่เสียจากการเจียร

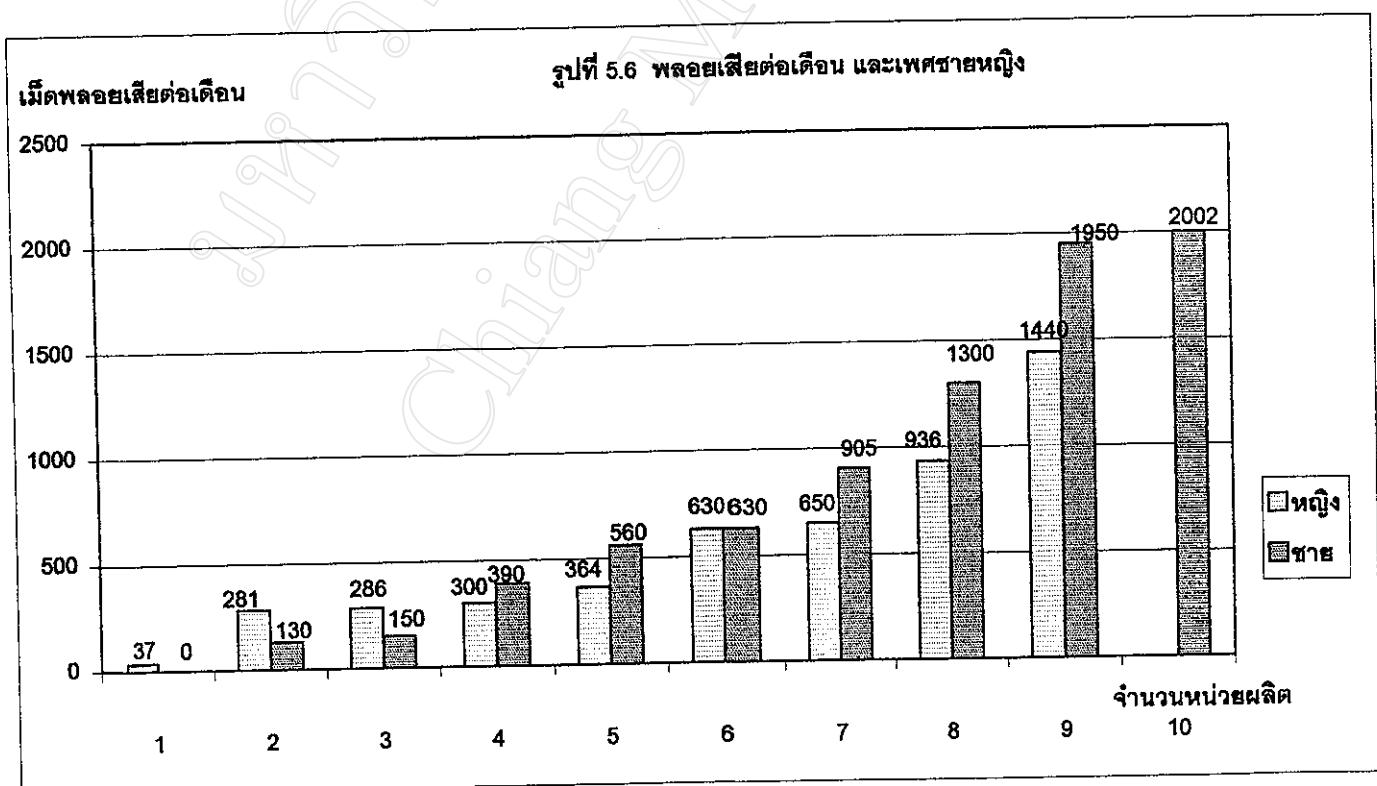
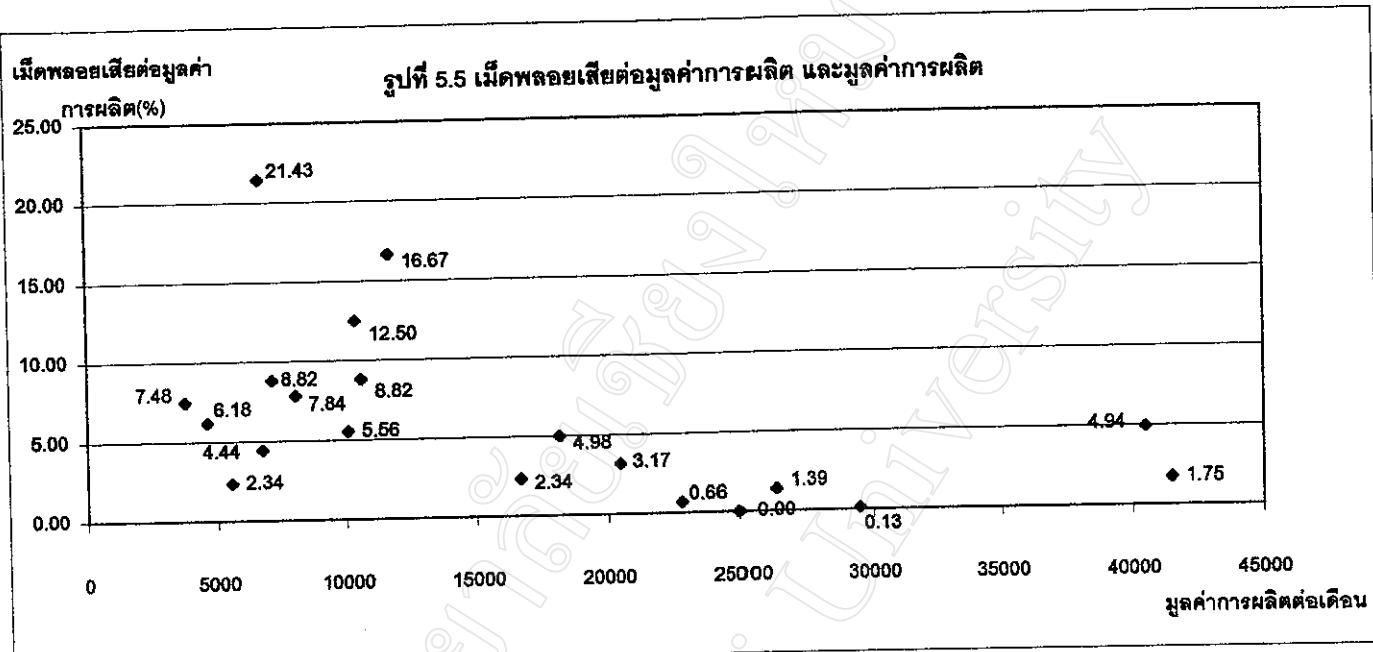
กรณีที่ 2 ความสามารถในการเจียรของช่างเจียรแต่ละหน่วย การสูญเสียที่เกิดในลักษณะนี้ได้แก่ พลาสติกที่เจียรไม่ได้มาตรฐานตามสั่ง เช่น ความสูงไม่ได้ตามมาตรฐาน เจียรพลาสติกบางไปเล็กเหลี่ยมเอียง เป็นต้น กรณีนี้จะถูกคัดเม็ดเสียออกและหากพลาสติกกลับมาแก้ไขไม่ได้จะถูกตัดค่าใช้จ่ายเจียร

จากรูปที่ 5.5 แสดงความสัมพันธ์ของปริมาณพลาสติกต่อเดือนของแต่ละหน่วยการผลิต 20 หน่วย พบว่าหน่วยการผลิตที่มีมูลค่าการผลิตไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือน จะมีปริมาณพลาสติก 2,000 เม็ด พลาสติกที่มีปริมาณพลาสติกเสียหักยกต่ำสุด คือ 2,002 เม็ด ซึ่งมีสัดส่วนการสูญเสีย 11 % ของปริมาณการผลิตต่อเดือน ซึ่งหากสามารถลดปริมาณการสูญเสียในการเจียรในลงได้ จะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของหน่วยการผลิตให้เพิ่มสูงขึ้น

จากรูปที่ 5.6 แสดงปริมาณพลาสติกต่อเดือน จำแนกตามเพชรบายหาญ โดยเพชรบายหาญ ปริมาณพลาสติกต่ำสุด 37 เม็ดต่อเดือน และสูงสุด 1,440 เม็ดต่อเดือน และเพชรบายปริมาณพลาสติกต่ำสุดคือ 130 เม็ดต่อเดือนและสูงสุด 2,002 เม็ดต่อเดือน

5.8 บุคลากรผลิต

หน่วยการผลิตทั้ง 20 หน่วยมีมูลค่าการผลิตต่อเดือนต่อหน่วย มากกว่า 3,000 บาท – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10 มีมูลค่าการผลิตต่อเดือนต่อหน่วย 5,001 บาท – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25 มีมูลค่าการผลิตต่อเดือนต่อหน่วย 10,001 บาท – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20 มีมูลค่าการผลิตต่อเดือนต่อหน่วย 15,001 บาท – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10 มีมูลค่าการผลิตต่อเดือนต่อหน่วย 20,001 บาท – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15 มีมูลค่าการผลิตต่อเดือนต่อหน่วย

25,001 บาท – 30,000 บาท และ มูลค่าผลผลิตต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10 โดยมูลค่าการผลิตต่อเดือนที่ต่ำสุดคือ 3720 บาท และสูงสุด 41496 บาท มูลค่าการผลิตต่อเดือนของหน่วยการผลิตคำนวณจาก

- มูลค่าผลผลิตต่อหน่วยการผลิต (รายได้ต่อหน่วยการผลิตต่อเดือน)
  - = ปริมาณเม็ดพลาสติกที่จ่ายได้ต่อเดือนของหน่วยการผลิต X ราคาค่าซื้อต่อเม็ด

ตารางที่ 5.19 มูลค่าผลผลิตของหน่วยการผลิตในครัวเรือน

มูลค่าผลผลิตรวม ต่อเดือนต่อหน่วย	จำนวนหน่วยการผลิต	ร้อยละ
> 3,000 บาท – 5,000 บาท	2	10
5,001 บาท – 10,000 บาท	5	25
10,001 บาท – 15,000 บาท	4	20
15,001 บาท – 20,000 บาท	2	10
20,001 บาท – 25,000 บาท	3	15
25,001 บาท – 30,000 บาท	2	10
> 40,000 บาท	2	10
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

5.9 รายได้ของช่างเจียระไนพลาสติก

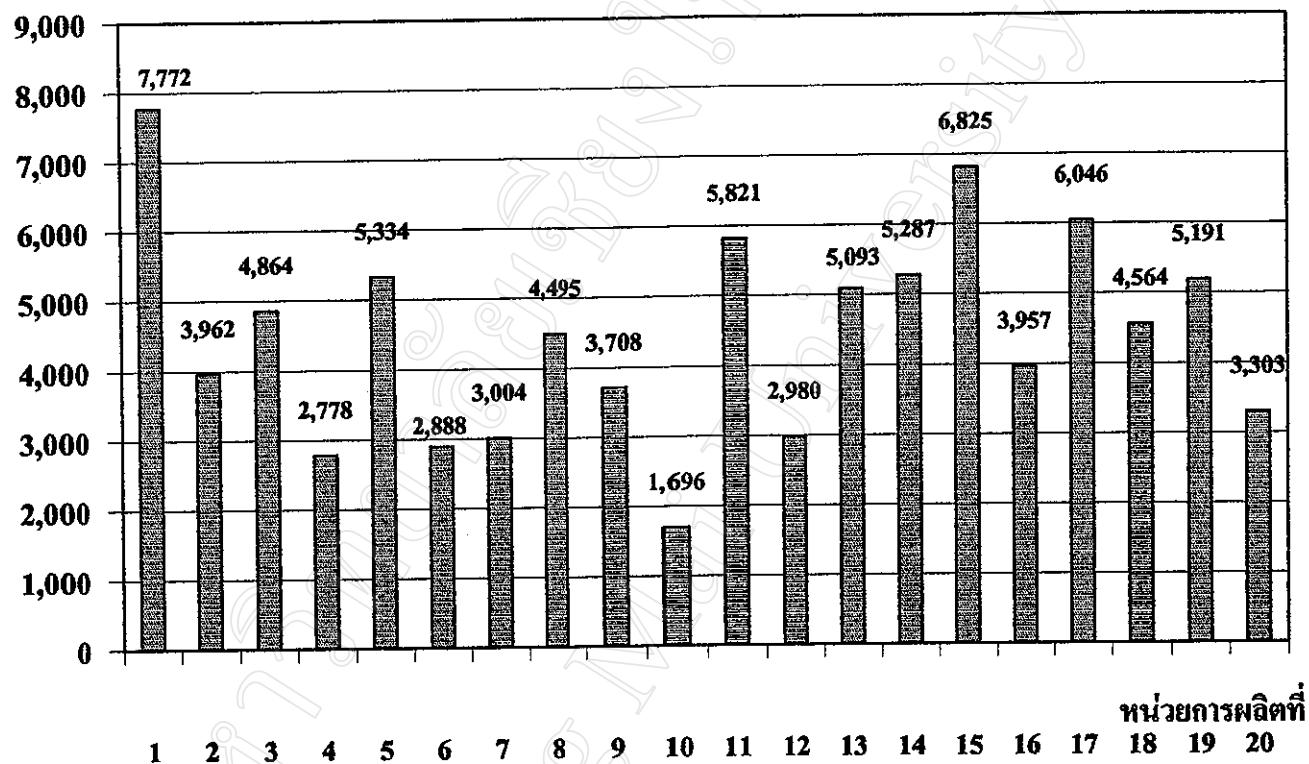
หน่วยการผลิตในครัวเรือนทั้ง 20 หน่วย มีรายได้ต่อหัวต่อเดือนโดยเฉลี่ย 4,478 บาท หน่วยการผลิตจำนวน 14 หน่วยที่รับช่วงงานผลิตในจังหวัดเชียงใหม่ มีรายได้สูงที่ต่อหัวต่อเดือนโดยเฉลี่ย 4,263 บาท และหน่วยการผลิตจำนวน 6 หน่วยที่รับช่วงงานผลิตจากกรุงเทพ มีรายได้สูงที่ต่อหัวต่อเดือนโดยเฉลี่ย 4,981 บาท ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มรับงานโดยตรงจากกรุงเทพกับกลุ่มรับช่วงต่ออีกทอดหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ พบร่วงกลุ่มที่รับช่วงงานโดยตรงจากกรุงเทพมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อเดือน สูงกว่า กลุ่มที่รับช่วงงานในจังหวัดเชียงใหม่ร้อยละ 14

การคำนวณ รายได้สูงที่ต่อหัวต่อเดือน

$$= \text{รายได้สูงที่ต่อหัวต่อเดือน} / \text{จำนวนช่างในหน่วยผลิต}$$

รูปที่ 5.7 รายได้ต่อเดือนต่อคน

รายได้ (บาทต่อเดือน)

ตารางที่ 5.20 ความสามารถในการเจียระไนผลอยต่อวัน

ปริมาณเม็ดพลาสติกที่เจียร์/วัน	จำนวนหน่วย	ร้อยละ
1-50	3	15
51-100	13	65
101-200	4	20
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเจียระไนผลอยของหน่วยการผลิตแต่ละหน่วยกับระดับรายได้ต่อเดือนพบว่า ช่างเจียระไนผลอยมีความสามารถในการเจียระไนผลอยได้เพิ่มมากขึ้นจะมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มสูงขึ้น รูปที่ 5.7

จากการศึกษาพบว่า หน่วยการผลิตกลุ่มรับซ่อมงานจากเชิงใหม่ สามารถเจียระไนผลอยได้สูงสุดคือ 150 เม็ดต่อวัน รองลงมาคือ 140 เม็ดต่อวัน โดยมีมูลค่าการผลิตในช่วงไม่เกิน 20,000 บาทต่อเดือน อายุของช่างกลุ่มนี้จะอยู่ในช่วง มากกว่า 20 ปี ถึงน้อยกว่า 40 ปีและประสบการณ์การทำงานทำงานของช่าง พนวณ ณ ระดับความสามารถ 150 เม็ด ช่างเจียระไนมีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 10 - 15 ปี และ ณ ระดับความสามารถ 140 เม็ด ช่างเจียระไนมีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5 - 10 ปี มีความเป็นไปได้ว่าเป็นหน่วยการผลิตที่มีช่างเจียระไนผลอยที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะ โดยช่างเจียระไนส่วนใหญ่ของกลุ่มนี้จะมีประสบการณ์ในช่วง มากกว่า 10 ปี – น้อยกว่า 20 ปี รูปที่ 5.8 – 5.10

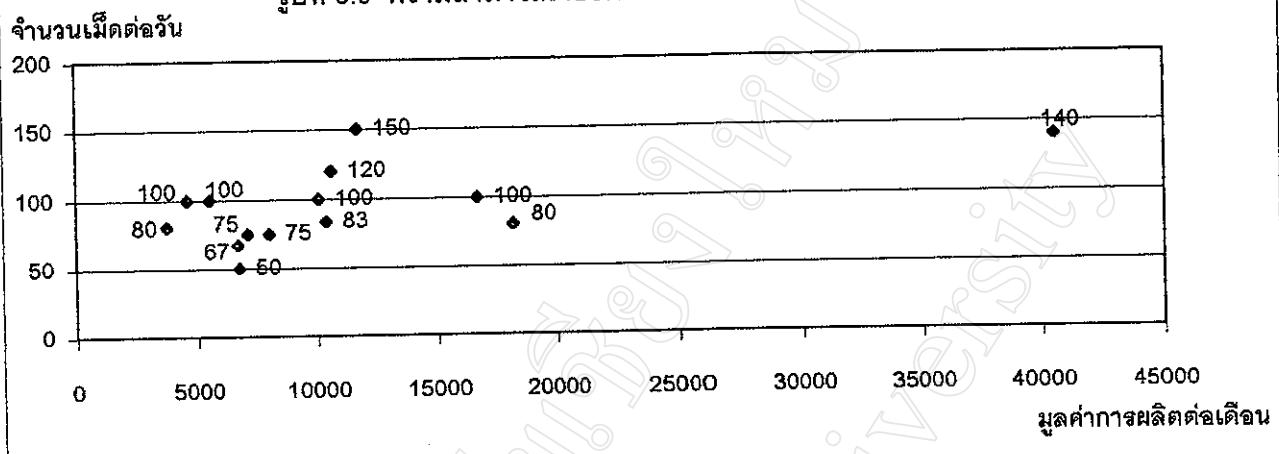
จากการศึกษาพบว่า หน่วยการผลิตกลุ่มรับซ่อมงานจากกรุงเทพ สามารถเจียระไนผลอยได้สูงสุดคือ 107 เม็ดต่อวัน เป็นกลุ่มที่มีมูลค่าการผลิตมากกว่า 20,000 บาท อายุของช่างกลุ่มนี้จะมากกว่า 30 ปีถึงต่ำกว่า 50 ปี ประสบการณ์การทำงานของช่าง พนวณเป็นกลุ่มใหญ่ในช่วง มากกว่า 15 ปี ถึง น้อยกว่า 25 ปี รูปที่ 5.11 – 5.13

5.11 อัตราค่าจ้าง

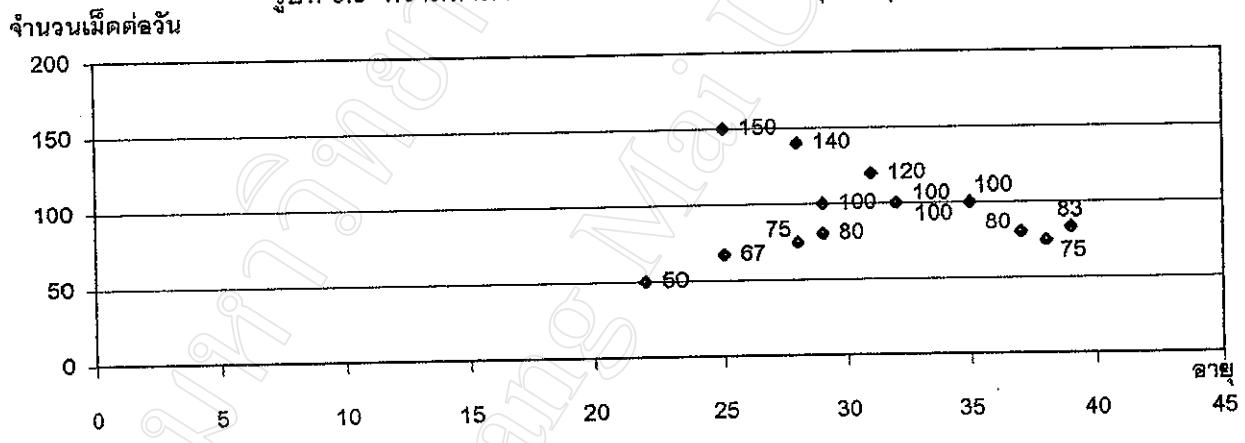
อัตราค่าจ้างเจียระไนผลอยต่อเม็ดของหน่วยการผลิตทั้ง 20 หน่วยเป็นอัตราค่าจ้างที่กำหนดจากขนาดพลาสติกและรูปทรงผลอยที่ทำการให้ช่วงในช่วงที่ทำการศึกษา

อัตราค่าจ้างเจียระไนผลอยต่อเม็ดของหน่วยการผลิตที่รับงานจากแหล่งให้ช่วงในช่วงที่ดำเนินการ เชียงใหม่ ได้รับค่าจ้างเจียร์ ต่อมีดchrome 2.00 – 3.00 บาท

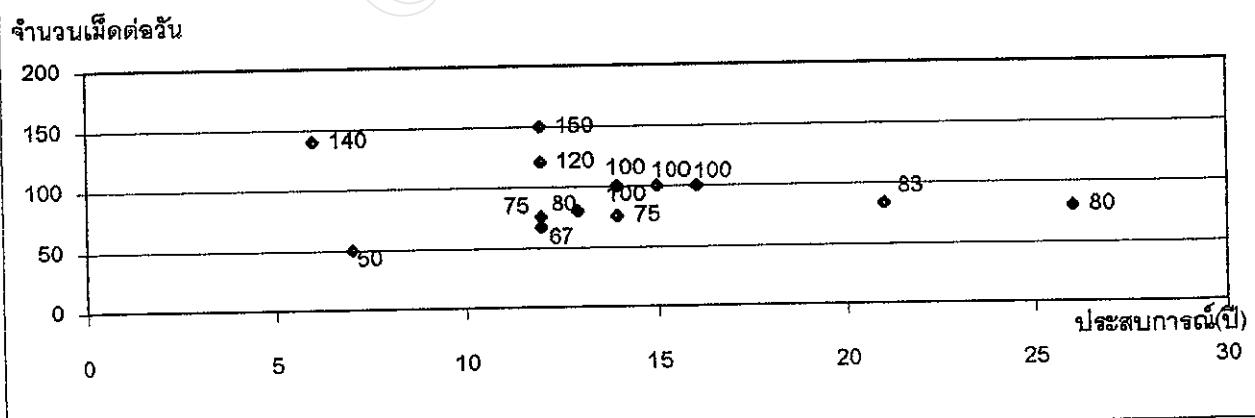
รูปที่ 5.8 ความสามารถเจียรพลอยต่อวันของหน่วยผลิตรับงานจากเชียงใหม่

รูปที่ 5.9 ความสามารถเจียรพลอยต่อวันกับอายุ (กลุ่มรับงานเชียงใหม่)

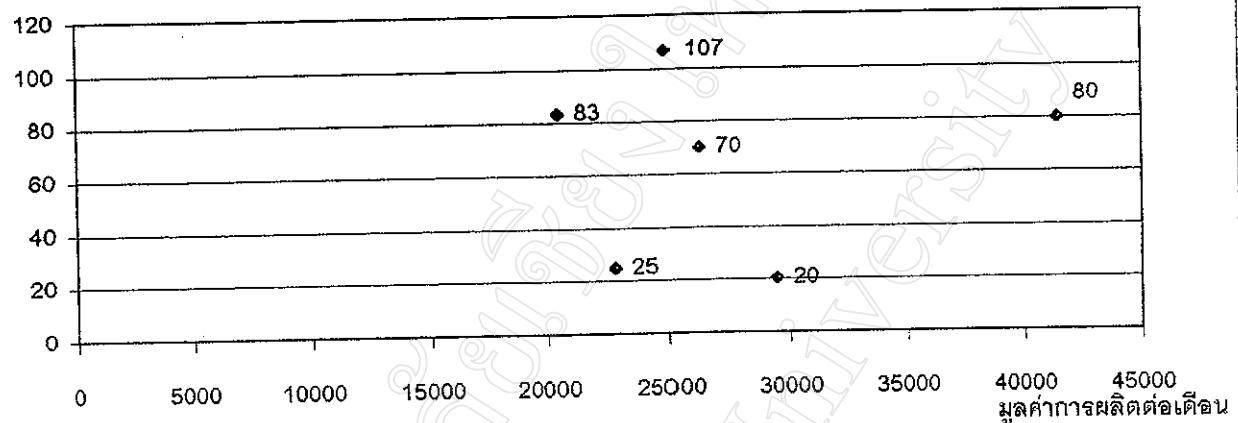

รูปที่ 5.10 ความสามารถเจียรพลอยต่อวันกับประสบการณ์ (กลุ่มรับงานจากเชียงใหม่)

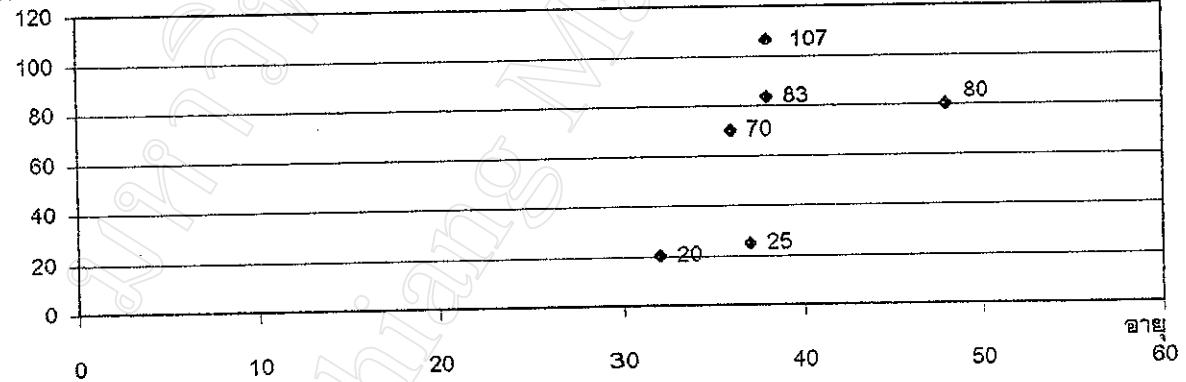
รูปที่ 5.11 ความสามารถเจียร์ในพืชอยต่อวันกับรับงานจากกรุงเทพ

จำนวนเม็ดต่อวัน

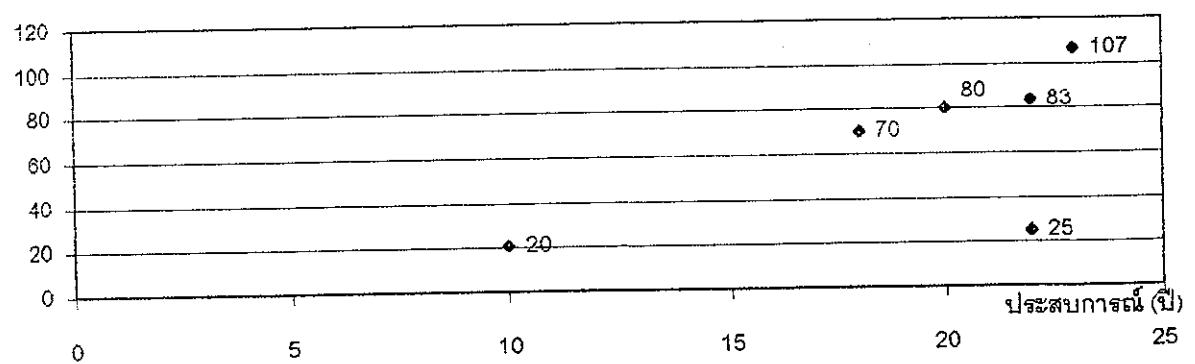
รูปที่ 5.12 ความสามารถเจียร์พลดอยกับอายุ (กสิมรับงานจากกรุงเทพ)

จำนวนเม็ดต่อวัน

รูปที่ 5.13 ความสามารถเจียร์พลดอยต่อวันกับประสบการณ์ (กสิมรับงานจากกรุงเทพ)

จำนวนเม็ดต่อวัน

อัตราค่าใช้จ่ายในพลดอยต่อเม็ดของหน่วยการผลิตที่รับงานจากกรุงเทพฯ ได้รับค่าใช้จ่ายร้อยละระหว่าง 3.00 – 8.00 บาท

5.12 ความต่อเนื่อง ความคาดหวัง และการคาดการณ์ของหน่วยการผลิต

หน่วยการผลิตประเมินความสำเร็จของหน่วยการผลิตของตนว่า มีความเจริญก้าวหน้าร้อยละ 50 ประเมินว่าหน่วยการผลิตคงที่ไม่ขยายศักดิ์เป็นร้อยละ 43 และประเมินว่าการขยายตัวค่อนข้างต่ำ คิดเป็นร้อยละ 7

ตารางที่ 5.21 ความสำเร็จของหน่วยการผลิต

การประเมินความสำเร็จ	จำนวน หน่วย	ร้อยละ
เพิ่มสูงขึ้น	6	43
เจริญก้าวหน้าดีมาก	7	50
เจริญแต่การขยายตัวค่อนข้างต่ำ	1	7
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หน่วยการผลิตมีความคาดหวังเกี่ยวกับการผลิตของตนว่า ยังคงดำเนินการผลิตต่อไปร้อยละ 85 คาดหวังว่าจะขยายกิจการ หากมีเงินทุนหมุนเวียนคาดว่าจะขยายหน่วยการผลิตของตนโดยผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเพิ่มกำลังการผลิต คิดเป็นร้อยละ 10 และหน่วยการผลิตที่คิดจะไปประกอบอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5 โดยให้เหตุผลว่าเพื่อรับได้ที่ดีกว่า และเนื่องจากปัญหาการจ่ายรายได้ค่าใช้จ่ายลดลงไม่ตรงเวลา

ตารางที่ 5.22 ความคาดหวังของหน่วยการผลิต

ความคาดหวัง	จำนวน (หน่วย)	ร้อยละ
ยังคงดำเนินการต่อไป	17	85
ขยายกิจการ	2	10
ปิดกิจการไปดำเนินกิจการอื่น	1	5
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มอุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติก หน่วยการผลิตมีความเห็นว่า อุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติกยังมีโอกาสขยายตัว กิตเป็นร้อยละ 40 และยังไม่แน่ใจว่าอนาคตจะ เป็นเช่นใด กิตเป็นร้อยละ 60

ตารางที่ 5.23 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวโน้มอุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติก

แนวโน้มอุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติก	จำนวน หน่วย	ร้อยละ
ยังมีโอกาสตื้น	8	40
ไม่แน่ใจ	12	60
รวม	20	100

ที่มา : จากการสำรวจ

5.13 ปัญหารับช่วงงานผลิตอุตสาหกรรมเจียระไนพลาสติก

การลำดับก่อนหลังของปัญหาส่วนนี้ลำดับจากค่าร้อยละที่มากไปน้อย โดยได้ข้อมูลจาก การสำรวจทั้งหมด 20 หน่วย สรุปได้ดังนี้

ปัญหาค่าใช้จ่าย หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานพลาสติกในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 13 หน่วย เริ่มประสบปัญหาว่าผู้ให้ช่วงงานขอลดค่าใช้จ่ายเจียรต่อเม็ด เนพาระพลาสติกกลมทุกขนาด 0.25 บาท ทำให้หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานพลาสติกกลมไปเจียรจะมีหน่วยได้ลดลงจากเดิม และ หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานผลิตจากกรุงเทพมหานครเป็นเวลานานให้ข้อมูลว่าราคากำไรเจียรต่อเม็ดคง ราคาเดิมมาต่อเนื่อง 6 ปี ปัญหารือค่าใช้จ่ายคิดเป็นร้อยละ 50

ปัญหาคุณภาพของวัสดุดิน หน่วยการผลิตร้อยละ 17 ประสบปัญหาด้านคุณภาพของวัสดุดิน ทั้งนี้ในการให้ช่วงพลาสติกไปทำการตัดเหล็กและเจียรงานนั้น ผู้รับช่วงจะตัดพลาสติกที่ไม่ได้คุณภาพออก เช่น เป็นฟอง บิน แตก นำส่งศูนย์ให้ช่วง ทั้งนี้หากไม่คัดออกเมื่อนำไปตัดเหล็ก จะมีเศษเหล็กที่ไม่ได้มาตรฐานตามที่ผู้ให้ช่วงต้องการ และจะถูกคัดเป็นงานเสีย ซึ่งผู้รับช่วงที่คัดพลาสติกที่ไม่ได้คุณภาพออกก่อนทำการตัดเหล็กและเจียรจะมีปัญหาพลาสติกที่เจียระไนแล้วไม่ได้มาตรฐานลดลงอย่าง ซึ่งการคัดวัสดุดินพลาสติกที่ไม่ได้คุณภาพออกจะมีผลให้มีเม็ดพลาสติกน้อยลง ซึ่งกระทบกับรายได้ที่จะได้จากการปริมาณเม็ดที่เจียระไนต่อ

ปัญหาราคาวัสดุ หน่วยการผลิตรวม 4 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 13 ที่ทำการผลิตมาเป็นเวลา นานให้ความเห็นว่าราคาวัสดุสูงปีต่องได้ปรับราคาสูงขึ้นจากเดิมมาก

ปริมาณงานให้ช่วง หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานจากกรุงเทพมีความเห็นว่าในช่วงปี 2542 ปริมาณงานให้ช่วงน้อยลงคิดเป็นร้อยละ 10 โดยให้รายละเอียดว่าเป็นงานราคากลูก (งานสต็อก) "ไม่คือมีงานสั่งซื้อจากต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นงานที่มีรูปแบบหลากหลาย (งานแฟนซี) ซึ่งราคาสูงกว่า"

ปัญหาขาดแคลนช่าง หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานจากกรุงเทพ ซึ่งทำการผลิตในครอบครัว และซ้างซ่างเชิร์ง ในประสบปัญหาขาดแคลนช่างคิดเป็นร้อยละ 7

ปัญหาเงินทุนหมุนเวียน หน่วยการผลิตที่รับช่วงงานจากกรุงเทพ มาทำการผลิตและแบ่งให้ช่วงแก่สมาชิกในจังหวัดเชียงใหม่ไปทำการผลิต จะประสบปัญหาด้านเงินทุนหมุนเวียน คิดเป็นร้อยละ 3 เนื่องจากหน่วยการผลิตในครัวเรือนที่รับช่วงงานผลิตขอเบิกเงินรายได้ล่วงหน้าในขณะที่บริษัทให้ช่วงงานที่ตนรับช่วงงานมาจากกรุงเทพจะโอนค่าจ้างเข้าบัญชีเดือนละครึ่ง ดังนั้นผู้แบ่งให้ช่วงในจังหวัดเชียงใหม่จึงต้องมีเงินทุนหมุนเวียนจ่ายแก่สมาชิกหน่วยการผลิตของตน และสมาชิกหน่วยผลิตที่มารับช่วงงานจะให้ความเห็นว่าเพื่อตัดปัญหาในการเบิกจ่ายรายได้จึงคิดจะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพด้านอื่น

ตารางที่ 5. 24 ปัญหาการผลิตอุตสาหกรรมเจียระไนทองอยู่ในครัวเรือน

ปัญหาของหน่วยการผลิต	จำนวนข้อมูล	ร้อยละ
ปัญหาค่าจ้าง	15	50
ปัญหาคุณภาพต่ำดูดิบ	5	17
ปัญหาราคาต่ำ	4	13
ปัญหาการขาดแคลนช่าง	2	7
ปัญหาเงินทุนหมุนเวียน	1	3
ปัญหาปริมาณงาน	3	10
รวม	30	100

หมายเหตุ : ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ